

UNGARN RUNDT
MED OPHOLD I BUDAPEST!
 NYHED! Storslået rundrejse i det, for de fleste, ukendte Ungarn. Oplev bl.a. Esztergom, Budapest, sejlad på Donau, Eger, sigøjnermusik, Keszthely, Puszta-show og barokbyen Győr. Dejligt klima. Gode hoteller, halv-pension, 4-stjernet bus, rejseleder, mange udflugter! 9 dage kr. 4.898. Afrejse: 10.6+8.7+15.7+22.7+12.8+2.9+16.9+14.10.
 www.gislev-rejser.dk
Gislev
 Søndag 10-13 Odense 6612 4462. Gis 62291210, Sv. 62215767

REJSGODT

Kaptajnen om bord, den amerikanske Dennis, der altid var iført slidte shorts og en kold fadøl. Havde han levet for 200 år siden, havde det med sikkerhed været med klap for øjet og en daggert i hånden.

Tekst og foto: Simon Stau
 Lysene i Cartagenas skyskrabervinduer glimter om kap med de tusindvis af nyfødte stjerner på aftenhimlen. Til trods for at jeg kan se utallige biler rase gennem de brede boulevarder, hører jeg kun gummibåndens motor hoste, mens vi begiver os længere ud i bugten til vores foreløbige mål.
 - There she is, råber vores amerikanske kaptajn Dennis stolt, da vi spotter hans øjsten vippende blidt i de mørke bølger.
 "Kings and Vagabonds" står der på siden af den 45 fod lange sejlbåd, der skal være vores transportmiddel og hjem de næste fem dage.
 Vi bumper stille ind i båden og får halvt os op på det nyvaskede dæk. Det virker meget stabilt, tænker jeg ved mig selv og begynder at

hjælpe med at slæbe proviant ned i kabyssen.
 - Der skulle være rigeligt til otte mand i fem dage, noterer Dennis og sætter yderligere fem kasser daseøl på køl.
 Hans lovprisninger om en ægte herretur dagen forinden i den lokale Marine Club var tilsyneladende ikke en typisk amerikansk salgstale. Otte mand. 32 kasser øl. Det ville blive en våd tur.
Den skøre amerikaner
 De øvrige passagerer er hypokonderen Tony med italienske rødder, den distingverede brite Stewart med sin egen medbragte te og batteridrevet ventilator, den evighedsrej-

sende Kevin fra East End i London, den ultrablege australier Theo, min bror Søren og hans gymnasiekammerat Jens.
 Vi er alle blevet berørt af den uholdbare situation i Colombia, som betyder, at en rejse over land til Panama simpelthen vil være en kolossal risiko at løbe.
 - Det er selvmord lige for tiden, advarer lokale rejsebeurere.
 Flyselskaberne kan heller ikke hjælpe os med så kort varsel, så vi er lettede, da vores hotelreceptionist beretter om "ham den skøre amerikaner, der sejler turister til Panama".
 24 timer senere åbner selv samme amerikaner den første af mange øl med et højt smæld.
 - Velkommen om bord. Må det blive en tryk rejse, annoncerer han, mens konturerne af en millionby forsvinder i det fjerne.
 Fire dage uden mulighed for at sætte benene på fastlandet. Et alt andet end luksuriøst toilet. Og så tre skabe fyldt til bristepunktet med blændende, lyst toastbrød og discountpøløg. Det ville blive uforglemmeligt. Især set i lyset af, at jeg normalt bliver søsyg ved tanken om en pizza med rejer.
Smagen af saltvand
 Efter et par timer til havs vokser bølgerne drastisk. Kysten er for længst forsvundet, og månen, der tidligere lyste vores ansigter op, har søgt ly bag dystre skyer, der truer med at opsluge hele horisonten. Jeg kan ikke længere skelne hav fra himmel. Eller omvendt.
 Fuck, når jeg lige at tænke, inden jeg erkender, at jeg begynder at mærke sosen besætte mit mellemgulv.
 - You don't look that well, siger Dennis.
 - Godt analyseret, svarer

TIP
 ● Flyrejser fra Danmark til Colombia er forholdsvis dyre. Typisk er det nemmere eller i hvert fald billigere at flyve til Caracas i Venezuela og tage bus resten af vejen.
 ● Man kan med fordel ringe til Udenrigsministeriet eller tjekke på deres hjemmeside, hvordan situationen ser ud i de områder, man ønsker at besøge, da der stadig forekommer uroligheder.
 ● En fire-fem dages sejltur mellem Cartagena i Colombia og fastlandet i Panama koster typisk 250 dollar inklusiv forplejning.
 ● Man kan flyve for nogenlunde samme pris, men det indebærer ikke samme strabadser og eventyr.
 ● Der er ingen faste sejlture mellem de to lande, så man skal selv forhøre sig i diverse havne. Dog er Cartagena et foretrukket, da mange udenlandske skibe holder til der.

jeg og forsøger desperat at finde et fikspunkt et eller andet sted i intetheden.
 Han fortæller mig, at jeg skal sætte mig ved siden af roret for at få det bedre. Man får det altid bedre, når man bestemmer retningen. Næsten altid.
 Jeg fornemmer pludselig smagen af saltvand. Ikke fra stænkene, der rammer mit ansigt konstant. Men fra min mave, hvor en mindre fredelig revolution truer med at gøre de næste tre dage til et sandt helvede på hav.
 - Du må gøre noget, råber jeg rædselsslagen til Dennis, som åbenbart kan se desperation i mine øjne.
 Han forlader roret for en stund. Jeg klammer mig til det og krydser fingre for, at vi ikke ryger ud af kurs. Han kommer tilbage med en lille glinsende beholder. Med begge hænder giver han den til mig.
 - This is the magic stuff. It works every time. Just take a little sip. It's fucking expensive and fucking good for seasickness, formaner han.
 Skid hul i prisen. Jeg ville pantsætte alle mine jordiske ejendele for bare at smage dette vidundermiddel, der skulle gøre en kulret søelefant blid som en vandmand på valium.
 Da jeg får flasken op til munden, rammer en skarp lugt mine næsebor. Med lige dele frygt og håb hælder jeg de tykke dråber ned i svelget. Føj for satan! Det smager værre end en cocktail af levertran og madolie. Men pyt, så længe det kan stoppe min ulidelige karrusel.
 Jeg surrer mig fast til rælingen med et reb. Mine kræfter er sluppet op efter adskillige timers forsøg på at holde mit mellemgulv i ro. Jeg lukker øjnene. Kæmper for at holde dem i. Jeg bilder mig selv ind, at jeg har fået det ultimative, flydende sositygemiddel. Dét

hjælper. Smagen af saltvand dør hen. De monotone ryk forplanter sig uden at gøre skade. Jeg begynder at dose hen. Skulpene forsvinder. Mørke ...
I Columbus' kølvand
 Med et højt gisp slår jeg mine øjenlåg op. Morgenlyset får dem hurtigt dasket i igen. Skyerne har givet op, og jeg kan se horisonten elske med den uendelige blå farve. Jeg vender mig om for at se Dennis fast forankret ved roret. Han har holdt kursen hele natten. Ene mand bevæbnet til tænderne med iskolde daseøl.
 - Det virkede perfekt, takker jeg ham af hele mit hjerte. Nysgerrig ved tanken om, hvilket vidundermiddel han hældte på mig.
 - It's a secret. You can't know it, until we reach land again, slår han fast.
 Jeg kan se på hans blik, at den beslutning ikke står til diskussion.
 Sosen har mirakuløst forladt min krop, og jeg kan for første gang nyde storheden ved at sidde på en enlig søvagabond, der starrer sig vej hen over vandene.
 Vi lægger os i kølvandet på samme rute, som Christopher Columbus for mere end 500 år siden fulgte på sin tredje og sidste rejse til den nye verden. Bare tanken om, at han, ligesom vi snart gør, gik i land på øerne ved San Blas i det Carraibiske Hav, sænker en form for forventningsfuld ro over besætningen.
 Vi accepterer, at vi fuldstændig er i naturkræfternes hænder. Og heldigvis har de været skånsomme i snart 24 timer.
 Jeg føler mig helt som Leo-

Fire dages sejlad mellem Colombia og Panama bød på lige dele himmel og helvede

At ligge på dækket er lidt som at befinde sig i en hård hængekøje, der aldrig står stille. Men efter et par dage vænner man sig til det.

Da søsygen havde lagt sig, var der dømt "King of the world" i bedste Leonardo de Caprio-stil.

De fleste kvinder vil sikkert ikke være enige. Men otte mænd og 32 kasser øl kan faktisk godt karakteriseres som god gammeldags hygge.

FORTSÆTTES
NÆSTE SIDE